

GRUBIJAN (3) *sb m*

grubijan (2), **grobijan** (1); grubijan *StryjKron, PaprUp*; grobijan *Calep*.

a pochylone; o prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N grobijãñ (1). ◇ A grubijãna (1). ◇ [I grobijãnem.] ◇ pl A a. I grubijãny (1).

Sł stp brak, Cn s.v. gruby człowiek, Linde XVII – XVIII w.

Człowiek głupi, niewykształcony; amusus Calep; rudis homo, subhorridus et incultus vir Cn (3) : nád Sędziego nieuká/ y grubianá niemálz w łwiecie nic niepráwiedliwzého StryjKron A6; Zwalic niektorzi te tam wiífzei pomienione grubiani PaprUp K3v; Amusus – Nieumieiętnij Grobian Calep 65b.

[*Zwrot: »być [u kogo] grobijanem, za grobijana«: Ieślbych tedy niewieźiał mocy głofowey/ będe v tego co mowi grobijanem/ á ten co mowi będzie też v mnie zá grobijaná. CzechNT 1594 1.Cor 14/11.*]

Synonimy cf GRUBALA.

Cf GRUBALA

KW, KO